

Δευτέρα του Αγίου Πνεύματος

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 17 Ιουνίου, 2019

Τη Δευτέρα της Πεντηκοστής εορτάζουμε το πανάγιο και ζωοποιό και παντοδύναμο Πνεύμα, τον ένα της Τριάδος Θεό, το ομότιμο και ομοούσιο και ομόδοξο με τον Πατέρα και τον Υιό.

Κατά την ημέρα της Πεντηκοστής το Άγιο Πνεύμα κατήλθε στους αγίους αποστόλους ουσιωδώς (δηλαδή αυτό το ίδιο), σε σχήμα πυρίνων γλωσσών, και κάθισε σε καθέναν απ' αυτούς στο υπερώο, όπου διέμεναν.

Για την τιμή όμως προς στο Άγιο Πνεύμα οι άγιοι πατέρες, οι οποίοι όλα τα κανόνισαν σοφά, θέσπισαν να το εορτάζουμε και χωριστά κατά την ημέρα της Πεντηκοστής.

Γιατί ο Σωτήρας πριν από το πάθος Του υποσχέθηκε την έλευση του Παρακλήτου, λέγοντας: *«Είναι συμφέρον σας να φύγω εγώ· διότι αν εγώ δεν φύγω, ο Παράκλητος δεν θα έρθει»* (Ιω. 16:7)· και: *«Όταν έρθει Εκείνος, θα σας διδάξει και θα σας οδηγήσει σε όλη την αλήθεια»* (Ιω. 16:13)· και ακόμη: *«Εγώ θα ζητήσω από τον Πατέρα και θα σας στείλει άλλον Παράκλητο, το Πνεύμα της αληθείας, το οποίο εκπορεύεται από τον Πατέρα»* (Ιω. 14:16).

Και μετά το πάθος πάλι, όταν ανέβαινε προς τον ουρανό, είπε: *«Εσείς περιμένετε στην Ιερουσαλήμ, εωσότου φορέσετε, σαν άλλο ένδυμα, δύναμη που θα έρθει από τον ουρανό»* (Λουκ. 24:49).

Έχοντας λοιπόν υποσχεθεί αυτά, τους έστειλε το Άγιο Πνεύμα.

Καθώς δηλαδή οι απόστολοι περίμεναν, όταν συμπληρώθηκε η ημέρα της Πεντηκοστής, την τρίτη ώρα της ημέρας (9 π.μ.), στο υπερώο, ξαφνικά ακούστηκε βροντή από τον ουρανό, σαν να διαπέρασε όλη την οικουμένη. Και σε σχήμα πύρινων γλωσσών φάνηκε το Πνεύμα το άγιο σε καθένα απ' αυτούς, όχι μόνο στους δώδεκα αλλά και στους εβδομήντα, και μιλούσαν ξένες γλώσσες, δηλαδή καθέννας από τους αποστόλους μιλούσε όλες τις γλώσσες των εθνών.

Όχι ότι ο κάθε απόστολος μιλούσε τη δική του γλώσσα και ο αλλόφυλος άκουε και καταλάβαινε, αλλά ο απόστολος καταλάβαινε και μιλούσε τη γλώσσα κάθε έθνους.

Γι' αυτό και οι συγκεντρωμένοι νόμισαν ότι είναι μεθυσμένοι, επειδή όταν ο

απόστολος μιλούσε σε κάθε χωριστή ομάδα στη δική της γλώσσα, οι άλλοι δεν καταλάβαιναν και θεωρούσαν ότι είναι μεθυσμένος. Και άλλοι απορούσαν και έλεγαν: «Τι είναι αυτό άραγε;» Ήταν δε αυτοί συγκεντρωμένοι από όλα τα μέρη της γης για την εορτή, Πάρθοι, Μήδοι και Ελαμίτες, που είχαν πρόσφατα κυριευθεί από τον Αντίοχο.

Το Πνεύμα το άγιο ήρθε αφού πέρασαν δέκα ημέρες μετά την ανάληψη και όχι αμέσως μετά από αυτήν, για να κάνει τους μαθητές πιο θερμούς, καθώς θα το περίμεναν.

Μερικοί λένε, ότι κάθε μία μέρα από αυτές, πλησίαζε ένα από τα αγγελικά τάγματα και προσκυνούσε τη θεωθείσα σάρκα του Κυρίου, και όταν συμπληρώθηκαν οι εννιά μέρες, την δέκατη ήρθε ο Παράκλητος, αφού η συμφιλιώσή μας με τον Πατέρα είχε γίνει διά του Υιού.

Αυτό έγινε πενήντα ημέρες μετά από το Πάσχα για υπενθύμιση του παλαιού νόμου· διότι οι Ισραηλίτες, αφού πέρασαν την Ερυθρά θάλασσα, μετά από πενήντα ημέρες έλαβαν τον Δεκάλογο.

Πρόσεξε και τους συμβολισμούς: εκεί όρος, εδώ υπερώο· εκεί πυρ, εδώ πύρινες γλώσσες· αντί για βροντές και πυκνό σκοτάδι, εδώ βίαιη πνοή.

Το Άγιο Πνεύμα κατήλθε σε σχήμα γλωσσών, για να δηλώσει ότι είναι οικείο προς τον ζώντα Λόγο, ή και διότι οι απόστολοι επρόκειτο να διδάσκουν και να οδηγούν τα έθνη με τη γλώσσα.

Και οι γλώσσες εκείνες ήταν πύρινες, διότι ο Θεός είναι πυρ που **κατακαίει**, και συγχρόνως για να δηλωθεί **η κάθαρση** (γιατί το πυρ είναι καθαριστικό). Και οι πύρινες αυτές γλώσσες μοιράστηκαν, όπως **μοιράζονται τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος**. Και όπως ακριβώς κάποτε (στον πύργο της Βαβέλ), αυτούς που γνώριζαν μια γλώσσα, τους χώρισε σε πολλές και δημιούργησε σύγχυση, έτσι και τώρα, τη μία γλώσσα, που γνώριζαν οι απόστολοι, τη χώρισε σε πολλές, για να συγκεντρώσει αυτούς που εξαιτίας εκείνων των γλωσσών είχαν σκορπιστεί στα πέρατα της οικουμένης.

Αυτά έγιναν σε εορτή, για να γίνει παντού το πράγμα ξακουστό, επειδή είχαν συγκεντρωθεί πολλοί, και για να θαυμάζουν αυτοί που ήταν εκεί κατά το Πάσχα και είχαν δει όσα είχαν γίνει στον Χριστό.

Έγιναν μάλιστα την Πεντηκοστή, διότι έπρεπε, κατά τον καιρό που δόθηκε ο νόμος, **να δοθεί και η χάρη του Αγίου Πνεύματος**· όπως δηλαδή έκανε και ο Χριστός, που μέσα στο νομικό πάσχα τέλεσε και το δικό του Πάσχα, το αληθινό Πάσχα.

Το Πνεύμα δεν κάθισε στο στόμα, αλλά στις κεφαλές των Αποστόλων, περιλαμβάνοντας το ηγεμονικό και ανώτερο μέρος του σώματος, δηλαδή τον ίδιο τον νου, από τον οποίο και η γλώσσα έχει τη δυνατότητα της ομιλίας. Ή και διότι, κατά κάποιο τρόπο, το Πνεύμα με τη γλώσσα σαν να έλεγε **ότι χειροτονεί τους αποστόλους, διά των κεφαλών, διδασκάλους όλης της οικουμένης· διότι η χειροθεσία γίνεται στην κεφαλή.**

Ο ήχος και το πυρ υπάρχουν διότι το ίδιο έγινε και στο όρος Σινά, έτσι ώστε να αποδειχθεί ότι και τότε και τώρα το ίδιο Πνεύμα είναι που νομοθετεί και διατάσσει τα πάντα.

Το πλήθος ταραχθηκε με τον ήχο της βοής, διότι νόμισαν ότι πραγματοποιούνται όσα ο Χριστός είχε προαναγγείλει στους Ιουδαίους για την καταστροφή τους. Και ο ιερός Λουκάς είπε **«ωσεί πυρός»** (δηλαδή σαν της φωτιάς, και όχι φωτιάς), **για να μη νομίσει κανείς ότι το Άγιο Πνεύμα είναι κάτι υλικό.**

Οι απόστολοι, όπως είπαμε, κατηγορήθηκαν για μέθη, αλλά ο Πέτρος **στάθηκε και μίλησε μέσα στο πλήθος και απέδειξε ότι αυτή η κατηγορία δεν ήταν αληθινή**, αναφέροντας την προφητεία του Ιωήλ, και πήρε με το μέρος του περίπου τρεις χιλιάδες από αυτούς.

Το Πνεύμα το άγιο ονομάζεται Παράκλητος, γιατί μπορεί να μας παρηγορεί και να μας δίνει κουράγιο· αντί δηλαδή για τον Χριστό λάβαμε Αυτό, αλλά και Αυτό το έχουμε διά του Χριστού· και επιπλέον επειδή Αυτό μεσιτεύει για χάρη μας στον Θεό με αλάλητες φωνές, γιατί αγαπά τους ανθρώπους και τους προστατεύει, όπως ακριβώς και ο Χριστός.

Και ο Χριστός ονομάζεται Παράκλητος· διότι ο απόστολος λέει: *«Έχουμε τον Ιησού Παράκλητο προς τον Θεό»* (Α' Ιω. 2:1). Γι' αυτό και το Πνεύμα το άγιο λέγεται **«άλλος Παράκλητος»**. Η λέξη «άλλος» λέχθηκε για το Ομοούσιο· διότι «άλλος και άλλος» λέγεται για δύο που έχουν την ίδια ουσία και φύση, ενώ «άλλο και άλλο» για δυο με διαφορετική φύση.

Το Άγιο αυτό Πνεύμα υπάρχει μέσα και στον Πατέρα και στον Υιό κατά πάντα. Έτσι συνδημιουργεί με αυτούς τα πάντα, και τη μελλοντική ανάσταση, και όσα θέλει πράττει, αγιάζει, ξεχωρίζει, ανακαινίζει, αποστέλλει, δίνει σοφία, χρίει προφήτες. Μ' ένα λόγο, κάνει τα πάντα, όντας αυτεξούσιο, παντοδύναμο, αγαθό, ευθές, ηγεμονικό.

Από Αυτό προέρχεται κάθε σοφία, ζωή, κίνηση και γενικά καθετί που μετέχει στην αγιοσύνη και κάθε είδους ζωή. Αυτό γενικά έχει όσα έχει ο Πατέρας και ο Υιός, εκτός από την αγεννησιότητα και τη γέννηση, και **εκπορεύεται από τον Πατέρα.**

Καθώς λοιπόν το Πνεύμα έχει εκχυθεί σε κάθε σάρκα, ο κόσμος έχει γεμίσει από παντός είδους **χαρίσματα** και δι' Αυτού όλα τα έθνη οδηγήθηκαν στη θεογνωσία και κάθε νόσος και ασθένεια έχει εξοριστεί.

Με τρεις τρόπους δόθηκε το Άγιο Πνεύμα στους μαθητές από τον Χριστό: πριν από το πάθος πάρα πολύ αμυδρά· πιο φανερά μετά την ανάσταση, με το φύσημα· και τώρα την Πεντηκοστή, το έστειλε ουσιωδώς, ή μάλλον το ίδιο κατήλθε φωτίζοντας και αγιάζοντάς τους τελειότερα και δι' αυτών πάλι κάνοντας οικεία τα πέρατα της οικουμένης.

Με την επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος και με τις πρεσβείες των αποστόλων σου, Χριστέ ο Θεός, ελέησέ μας. Αμήν.

(Διασκευή για την [Κ.Ο.](#) του κειμένου του Πεντηκοσταρίου)